

הקדמה:

"בקשו את הממוות" - זהו המסר שהרשota הפלסטינית [הרשות] מעבירה לידיים מזא"ת תחילת האלימות באוקטובר 2000. התמונות והשיקופיות שבעמדו זה לקוחות מסרטון ששודר בטלוויזיה הפלסטינית הרשמית. הסרטון הוא ללא מילם. ומוסיקת רקע נשמעות בזמן שסצינות מתחלפות על המסך. חב הסצינות עוסקות במוות, בדם, ובילדים מתים, כאשר בסוף נראהים ילדים חיים.

לאחר הצגת הילדים החיים מוקרתת שיקופית הסיום ונבה המסר המורה לילדים בערבית ובאנגלית:

"בקשו את הממוות, הח'ים יונקנו לכם."

اطلبوا الموت .. تُوفَّب لكم الحياة

Ask for death,
the life will be given to you.

"בקשו את הממוות, הח'ים יונקנו לכם."

טלוויזיה הרשות הפלסטינית: 5 ביולי 2002

מחקר זה סוקר את הלחצים המופעלים על ילדים פלסטינים לשאוף למאות, ומציג את השפעתם. למעט אמירות ההורים, כל המסגרות המבואות להן הן בשליטת הרש"פ ובಹיכונתה.

חלק ב':	ממציאות הפלסטינית מעודדת הרששות הפלסטינית	חלק א': ההרששות הפלסטינית מעודדת ילדים לשאהדה
1. גילאים: 9 - 6	1. סרטוני תעומלה לילדים	1. ילדים לשאהדה
משחקים' משתקין ממות	2. ספרי הלימוד ובתי ספר	
2. גילאים: 13 - 10	3. תרבות	
מביעים רצון למאות ויצאים לעימושים והתקפות במטרה להיחור	4. הנהגה פוליטית	
3. גילאים: 17 - 14	5. הורים ו"הרחוב" הפלסטי	
הנאהת דתית	6. הנהגה דתית	

חלק ג': ממצאים ומסקנות

اللحظات المفعولية على أطفال فلسطينيين لشاؤف لمאות - و להשפעتم

1. סרטוני תעמולת לילדים

ב. קליפ: "אני השהיד, אימি"

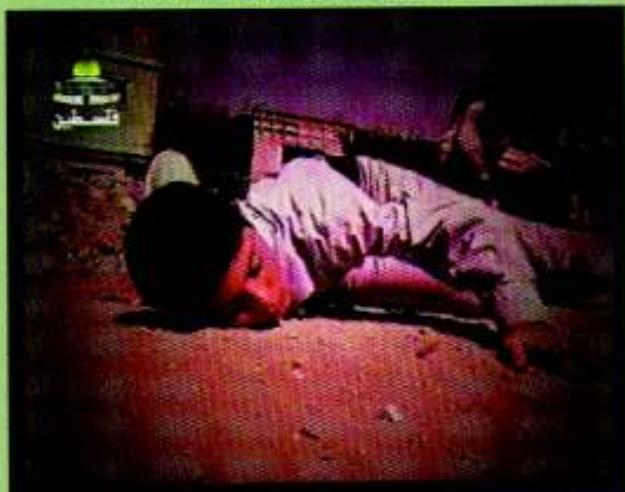
"אני השהיד, אימি,
את שמי כתבתי בدمי...
התפלתי על הארץ, ונענית להבטחה,
ואם לא אחזר, אל תבci, אימוי! Ax
הشمיעי יילת שמחה, השמיעי יילת שמחה,
אימוי!...
אני השהיד, אימוי! את שמי כתבתti בدمי! בידיכם
אבן... הוא ארצנו... נשקי את פצעינו!
... אנחנו הר שמכניקו לא יוזן,
נשבֵי, רוח הלילה,
אני השהיד, אימוי! את שמי כתבתti בدمי!"

נטלויזית הרש"פ, במהלך 2001-2002
החל מ [16/5/01]

סרט תעמולת קצרים לילדים, אשר מטרתו לעודד אותם לראות אלימות ושהادة - המוות למען אלה - ערכיהם אידיאליים וככאים, שאף מצופים מהם, משודרים תדר בטלוויזיה הפלסטינית, לעיתים עד מספר שעות ביום. להלן שלוש דוגמאות מתוך מאות.

א. קליפ "מכتب הפרידה": "מה מתוקה השהادة" לילדים

קליפ תעמולתי, אשר מטרתו לנטרל את הפחד החטבי של ילדים מפני המוות באמצעות תיאור המוות שהادة כהורαι וכשליו, שודר בתדירות גבוהה ביותר בשנים 20-2002, לעיתים עד שלוש פעמים ביום. גיבור הקליפ הוא ילד חמוד המשאיר מכتب פרידה המסביר את בחירתו במות, ומתראר את המוות כחיובי: "מה מתוקה השהادة". להלן קטעים מהמכتب אשר מלותיו מושרות בעת הקורתת תМОנות מיומו האחרון של הילד:

"אל תיעצב יקורי, ואל תבכה על פרידתי
הוא אב יקורי, למען ארצי השהادة..."

"מה מתוקה השהادة כאשר אני מוחבק אותן אדמות,
אהובתי, הוא אמי, היקרה לי מכל, תשמחי על דמי,
ואל תבci עלי..."

השרה ממכتبו - "מה מתוקה השהادة כאשר אני
מוחבק אותן אדמות" - מושמעת בעת הקורתת
תמונה זו של נפילת הילד ו"חיבוק" האדמה.

נטלויזית הרש"פ, מאות פעמים החל מ[5/5/07]
ולאחרונה [27/9/02]

ג. מוחמד אלדורה "באו אחריו" לגן עדן של ילדים

אלדורה בלונה פארק

הצמרת: "חו אב, להתראות. להתראות, אב."

אני אלון לא פחד ולא בכ'.

מה נעים ריח השהידים!

אני אלון למקומי בשמיים,

מה נעים ריח השהידים!

אני אלון,חו אב, למקומי בשמיים".

מקהלה: "מה נעים ריח השהידים".

הצמרת: "חו אב, להתראות. להתראות, אב".

נטלויזית הרש"פ, לראשונה ב-25/12/00,
ופעם נספות רבות

הרש"פ שידרה סרטון מיוחד, בו נראה הילד השהיד המופיעים ביותר, מוחמד אלדורה. אשר מוטו תועד בצילמה, קורא לילדים פלסטינים: "באו אחריו" אל גן עדן. בקליפ, מציג ילד שחкан את ח' אלדורה בגן כמשחק בלונה פארק, עם עפיפון, ועל חוף הים. גם פה מטרת התמונה והמילים המרגיעות היא להסיר פחדים טבעיים של ילד ממוקה: "מה נעים ריח השהידים... אני אלון לא פחד ולא בכ'..."

הסרטון פותח עם כתוב בולט על גבי המסך:

"אני מנופף לכם לא כדי להיפרד,

אלא כדי לומר: בואו אחריו".

[על החתום] "מוחמד אלדורה".

أتوح لكم لا تقولون الوداع . بل تقولون بسم الله ...

محمد العبدة

להלן המילים המלצות את הסרטון:

קרין: "מה נעם ריח השהידים

מה נעים ריח האדמה,

שמרווה אותה מפל הדם,

שזרום מגוף רענן".

2. ספרי לימוד ובתי ספר

ב. חינוך לשאהדה בספר לימוד

"המוסלמי מזכיר את עצמו למען האמונה שלו ונלחם ג'יהאד למען אללה. הוא לא נרתע מפני שהוא מבין שמועד מותו כבר נקבע ושמותו כشاهד בשדה הקרב עדיף על פני מותם במיתתו..."

חינוך איסלאמי לכתחה ח', עמ' 176, משרד החינוך הפלסטיני. הספר מבוסס על ספר ירדני

ג. מסגרות בת' הספר

להלן אחת מן הדוגמאות - שהובאו בעיתון הרש"פ ללא כל הסתיגות - למורים המבאים סיפוק מהשהאהדה של ילדים:

"...השהיד ווגדי עלם אלחטאב [נכיתה ט'] נעהן לקראת אללה והשיג את השאהדה אשר 'יחל לה ... הוא הגיע לדרגות הנעלמות ביותר אצל אללה.

המורה לספורט של ווגדי מספר: ... ווגדי ביקש ממני שיחלקו קנאה אם יהפו לשheid ... תלמידי הכתה נשבעו כי הם ימשיכו בדרך השאהדה עד לשחרור ירושלים..."

נאלחיאת אלג'דידה, 09/11/00]

ד. אקדמיה: "לא אוהבים את הח'ים"

פרופ' עיסאם סיסאלם, ראש המחלקה להיסטוריה באוניברסיטה האסלאמית בעזה, ומנהה תכנית חינוכית בטלוזיה: "אללה נתן פיצויים גדולים לנו שמקירב שהדים למען הגבורה והכבוד. אנו לא מפחדים מוות, ולא אוהבים את הח'ים. אנו אוהבים את הגבורה, הכבוד והיוקרה..."
[טלוזיה הרש"פ, 02/09/02]

ספר הלימוד של משרד החינוך הפלסטיני מציגים את השאהדה כמורשת אידיאלית. שיר השהיד, לדוגמא, מופיע בארבע שכבות לימוד ומaddir את השאייפה למות. המילים "אני רואה את מותי אך אני מחשיך אליו את הצעדים" הן המסורת המועברת לילדים. תמונה זו (להלן) של ילד מת, המופיעה לצד השיר בספר הלימוד שיצא לאור בספטמבר 2002, מציגה את האדם המיחיל למות בשר כלד.

א. "שיר השהיד" - בארבעה ספרי לימוד

"ASA AT NAFSI UL KF YD, ASHLIN OTCHA AL THACHOT HAMOTOT, AO CHIMS SHISHMACHO CHBIRIM AO MOTOT SHMKUIM AT HAIVIM..."

בר נשבעת שאני רואה את מותי, אך אני מחשיך אליו את הצעדים...

בר נשבעת שזה מות הגברים..."

נשפטנו הערבית לכתחה ה', עמוד 60,
שפטנו היפה לכתחה ז', חלק א', עמוד 47,
שפטנו היפה לכתחה ז', חלק א', עמוד 97,
chodrin leshifor leshon uravit laftah י"ב, עמוד 84.]

3. תרבויות

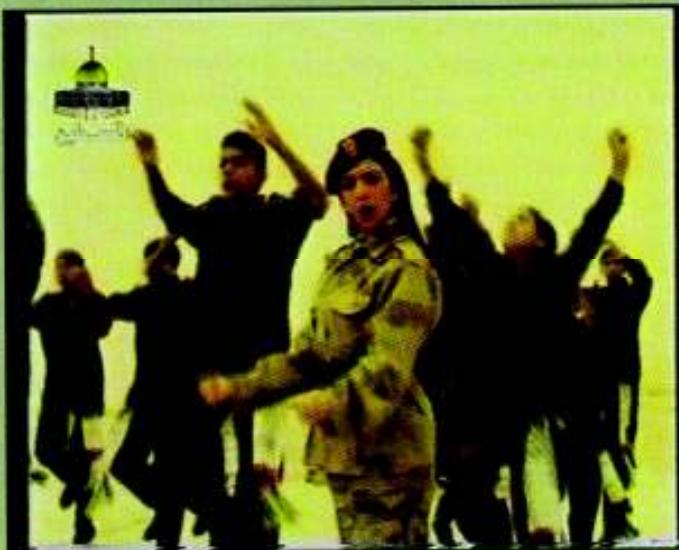
המקהלה: "אללה أكبر הוא פלסטין של העربים
אללה أكبر הוא ופאה"

הומרת: "אבל את בחרת בשאהדה. במעטות
החיית את הרצון" x2

[טלוויזיה הרשות 20/5/20 ובתאריכים נוספים]

ב. שיר וריקוד: "אקלט בברכה את נפילתי כשהיד"

שיר זה קורא לילדים לתקוף ישראלים באבני -
לא יצא בשלום. هو ציוו. מהר הגעש של ארבי
ארצ'י". השיר חזר על הנכונות למות: "ואף אקלט
ברכה את נפילתי כשהיד"

"אללה أكبر, הוא הקטנים..."

הריעדו את הקקרקע, הרימנו אבניינו

לא יצא בשלום, הוא ציוו,

מהר הגעש של אבני ארצי. x2

אתה המטריה לנגד עני

ואף אקלט בברכה את נפילתי כשהיד

"אללה أكبر, הוא הקטנים!"

[טלוויזיה הרשות, פעמים רבים בשנת 2002.
מ-24/7/02 ולאחרונה ב-2010]

תכניות תרבות רבות כוללות האדרה של השאהדה
של ההרוגים. שידורי טלוויזיה רבים כוללים שירה
וריקודים מלאים בצלומי אלימות, ומעודדים את
הנכונות למות למען אללה. להלן מספר דוגמאות:

א. שיר היל לופאה' אידריס, המחבלת המתאבדת הראשונה

שיר לכבוד ופאה' אידריס, המחבלת המתאבדת
הראשונה, שביצעה את הפיגוע ברחוב יפו בירושלים,
הוקלט בהופעה במצרים. השיר מהלך ומשבח את
אידריס במילים "פרח" ו"פעימה של גאווה", ואת
מעשה ההתאבדות שלה: "את בחרת בשאהדה,
במעטות החיה את הרצון". השיר שודר בטלוויזיה
הפלסטינית שלוש פעמים במשך שבועיים.

הומרת: "אחותי ופאה', אחותי ופאה'

הוא פעימה של גאווה

הוא פרח שהיה על האדמה ו עבר

לשמיים x2

אחותי ופאה'

"אחותי ופאה', אחותי ופאה'

הוא פעימה של גאווה

הוא פרח שהיה על האדמה ו עבר

לשמיים x2

אחותי ופאה'" ...

4. הנהגה פוליטית

ערפאת לילדים: "...חו ילדי פלסטין! עמייתי, אחוי ואחיהו של פארס עודה נילד הרוג בן [14]. עמייתי של גיבור זה מייצגים כוח זה, הטכוון, האדריך והשורשי, והוא ינצח בעדרת אללה... יחד עד ירושלים! ייחד עד ירושלים!"
הילדים צועקים: "ליירוסלים, צועדים, מיליון ישדים". [טלז'ית הרש"פ, 18/8/2002]

ג. תנועת הפת"ח של ערפאת מוציאיה ילדות לכיכרות להלל מחלבת מתאבדת

בעצרת של הפת"ח ילדות קבלו פוסטרים של המחלבת המתאבדת הראשונה, ופאא' אידריס. הפוסטרים תיארו אותה "השheidah הגיבורה".

טקסט הפוסטר:

"תנועת חפת"ח... מספידים בגאוותה את השheidah הגיבורה שלהם, בת מחנה הפליטים אלאמער, השheidah ופאא' אידריס". [אלאליאם, 1/2/2002]

הקריאה המעודדת ילדים לשheidah מגעה במשמעות מצמרת הנהגה הפוליטית. ערפאת מציג ילדים ששאייפתם העקרונית היא למות בשheidah כמודל לחיקוי. פארס עודה, בן 14, נהרג שבוע לאחר שצולם כשהוא מיזה ابن על טנק ישראלי. סיפורו של עודה התפרסם בראש"פ כסיפור לਮופת של ילד ששאף לשheidah. "(בימים שנרג) יצא פארס מביתו ובידו רוגטקה, לאחר שהcin לעצמו זר של פרחים. קישט אותו בתמונהו וככתב בכתב ידו: 'השהיד הגיבור פארס עודה'". נאלהיאת אלג'ידיה, 11.00.03] הוא אמר לאמו: "אל תפחד", אמא. השheidah היא מותוקה...". נאלהיאת אלג'ידיה 10/2/03]. יאסר ערפאת אימץ את פארס עודה כמודל לחיקוי. בפגישה עם ילדים במחנה קיז חוא הילל את מעשיהם של עודה, ואף כינה את הנער שנפגש עמו "עמייתי של פארס עודה". בראין לטלויזיה הוא ציין את מעשה ההתאבדות של עודה כמסר שלו לכל ילד פלסטיני. הוואיל ילדים הרוגים הם מסר חשוב להציגו בפני העולם.

א. ערפאת: הצגת ילדים הרוגים לעולם היא חיובית

שאלה: "אדוני הנשיא, מהו המסר שאתה רוצה להעביר עם הפלטיini בכלל, ולילד פלסטין בפרט?"

ערפאת: "...הילד שמחזק באבן מול הטנק, האין זה המסר הגдол ביותר לעולם, בהפיקתו של הגיבור הזה לשheid? אנו גאים בהמו". [טלז'ית הרש"פ, 15/1/2002]

ב. ערפאת לילדים: אתם "עמייתו" של פארס עודה. הילדים: "ליירוסלים, צועדים, מיליון ישדים"

קרוין חדשות: "הנשיא אמר אתמול בדבריו לילדים וילדות אלו נמחנות הקיז". שהשהיד פארס עודה וכל השheidים של עמנו מהווים את הכוח השורשי, והמנצח בעדרת אללה..."

5. הורים ו"הרחוב" פלסטיני

ד. "השבח לאל. אני הולدت' גיבורים" - אמא של שני ילדים שנהרגו.

"לאחר שפאטמה הקריה משפט זה, ניכר על פניה גאווה וכבוד לנוכח מה שהקריבו בניה, ומה שהקריבה היא עצמה. לאחר מכן אמרה: השבח לאל, אני הולدت' גברים...".

(קול הנשים). מוסף של אלAiAm, 20/2/28]

ה. אם שולחת את בנה להירג - אל מול עדשת המצלמה

להלן תיאור פרידה של אם מבנה המחביל לפני צאתו במטריה להרוג ישראלים ולהרוג. בפגיעה הוא רצח חמישה נערים ישראלים בעצמו. בראשון עמה לאחר הרצח היא הסבירה את מניעת שליחת בנה למות.

קרינית: "בעגועה החמים של אם, חיבקה אותו אימו אחכות בפרידה. ונישקה אותו בפעם האחרונה לפני פרידתם הסופית, וציוותה עליו לא לחזור אליה אלא כشاهיד..."

ראין עם האם לאחר הפיגוע, לאחר מות בנה:
האם: "אני מותנת את בני לג'האד למען אלה. זאת חובתנו הדתית. אם הייתי מרוחמת עליו או נתנת לו לחזור בז זה יהיה לא צודק, זאת הייתה טעות. אבוי לא רוצה ללבת לפ' תחשות', המשחו חשוב יותר, למרות שהוא קשור לתחשות האמונות. למה? כיון שאני אוהבת את בני. ורוצה לבחור עבורי את הטוב ביותר ביוטר." צד. A.N. A.N.

במטרה להציג את עידוד השהادة כתופעה רחבה ואף עממית, התקשרות הפלסטינית מבטיחה הורים אשר מבקרים על מות ילדיהם ואף מביעים סיפוק ושמחה. כמו כן, מביליניטים את דבריהם של אושווים אלמוניים אשר מופיעים בטלוויזיה כמודגמים מייצגים של "הרחוב" הפלסטיני. להלן מספר דוגמאות:

א. אמו של הרוג ו"הרחוב" מביעים שביעות רצון על השהادة:

אם השהיד: "השבח לאל, ربון העולמים. אני מרים את ראי, ולי הכבוד ולי הנאהו: יש לי בן שהיד. ולא רקبني שהיד. כל השהדים הם בני, והשבח לאל, ربון העולמים... והשבח לאל, לי הכבוד ולי הגאהו."

איש ברחוב: "זו שמחה לכולנו שנחמן הפכו לשহדים. הם נענו ל夸יראת המולדת. רחמי של אלה היו על כולם. הם שהדים אצל אלה.
במעמד ובדרגות הנעלים ביותר."

איש ברחוב: "השבח לאלה ربון העולמים,
שקיבלנו את השהادة. אנו עם האוהב את
השהادة ואוהב להגן על מולדתנו..."

[טלוייזית הרש"פ 24/9/02]

ב. השהادة: מתנת יום האם

אמו של השהיד עבאס אלעוווי: "המתנה הגדולה ביותר שקיבלת השרה ביום האם זהה היא נפילתו כشهيد של עבאס. אמו של השהיד מוניב שאור, אומתת לאמהות השהדים, ביום האם: "חג מבורך והשהادة מברכת".

[אלחיאת אלג'ידה, 01/3/01]

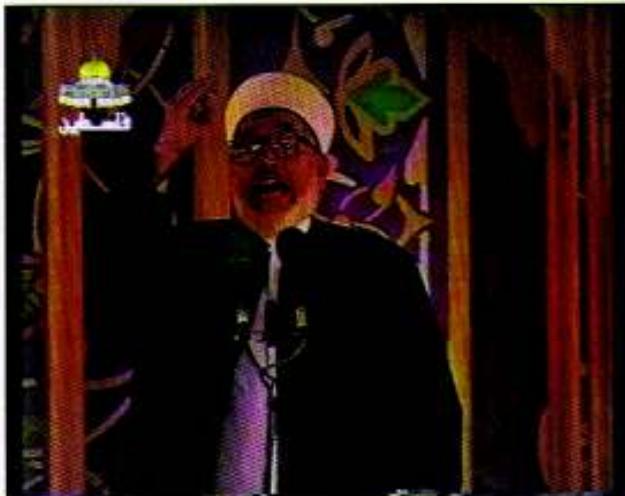
ג. אם מעודדת ילדיה לשהادة

"היא [אום אייד] לא מתעניינת בשום דבר פרט לעידוד בניה להקריב ולפול כשיידים למען אדמות פלסטין..."

[אלAiAm, 00/11/01]

ב. המוסלמי נוצר כדי שימות למען אלה

"האמאי נברא כדי להכיר את ריבונו וכדי לקיים את האיסלאם... להיות שהיד או לרצות להיות שהיד. אם האמאי אינו מצליח לשאהדה הר' שהוא ימות מותו של ג'אהליה וחתקפה הקדום' אסלאמיות. אין לנו מנוס מל'ង'ח' לשאהדה ולבקש מה אלה ואם נבקש אותה באמות אלה עניך לנו את גמולה גם אם נמות בימייה... נאללה' יצר בלבבות הנער את האהבה לג'האד והאהבה לשאהדה והנעור שלנו הפכו לפיצוצות שמ��ופצים בקרבת השם והערב."

[השייח' אחמד עבד אלראזוק, טלוויזיית הרש"פ, 22/3/2002]

ג. דרשן מח"ב פיגועי התאבדות של ילדים

"בוז למי שלא מוחנן ילדי חינוך ג'האד'... הברכה למי שם חגורת נפץ על עצמו או על בניו ונכנו לעומק היהודים ואמר: אלה أكبر..."

[נד"ר מוחמד אבראהים מאד',
טלוויזיית הרש"פ, 01/6/2002]

באסלם לא רק תחום הפלוחן מצוי בסמכותם של מנהיגי הדת, אלא גם הפעולות הצבאית והחברתית. אנשי הנהגה הדתית מדרבניהם את הפליטנים בשיעורי הדת ובדרשות בטולו'יה לרצוח יהודים ולפגוע בהם בפגיעה התאבדות. כדי להשיג את התואר "שהיד". הם מציגים את הרצון למות לעם אלה כחוותם של כל מוסלמי, אף מזכירים בתכיפות גבוהה ילדים בדרשותיהם. גם פסק ההלכה קבעו, כי מוחותם של ילדים להשתתף בפעולות זו. להלן מספר דוגמאות:

א. חובת הג'האד והשאהדה על ילדים - פסק ההלכה מאיש דת בכיר.

ראיון עם השייח' אחמד אלביטאי, ראש אגודה חכמי הדעת של פלסטין ודרשן במוסגד אלאקטaza:
שאלה: "האם מותרת השתתפות ילדים
בפעולות אסתשאדיות נשואף מות לעם
אללה?"

השייח' אלביטאי: "חכמי הדת אומרים: שייצאו [לג'האד] הגברים והנשים, ואפילו הילדים. ובזמן הנבי נמוחמה עליון השלום, הוכח שילדים, שלא הגיעו לבגרות, השתתפו בג'האד. ... לנו בפלסטין יש אהבה רבה לג'האד ולشاهדה, דבר שגורם לילדים רבים להתרחות זה זהה בបיצוע פעולות ג'האד ואסתשאדיות נשואף מות לעם אללה..."

שאלה: "מהי חובת הצוות לחורים במקרה
שהם עומדים על קר שהבן לא ישתתף
בהתנגדות לאויב?"

השייח' אלביטאי: "... אם האויב כובש חלק
מארץ המוסלמים, הג'האד הופר לחובה
אישית על כל מוסלמי ומוסלמית... וכי
שהنبي אמר: 'אין לציית לנברא ונחרורה
המתנגן' ולהמורת דברו של הבורא
ונזרע ג'האד' עיקרו של דבר הוא שכן
זה, ואחרים כדוגמתו, השתתפו בג'האד
נגד האויב."

[28/9/02 www.islamonline.net]

ד. חינוך בני 14 לפיגועי התאבדות

"נער אחד שאל אותי: 'הו ש"ח', אני בן 14. נשארה לי עוד 4 שנים ועוד אפוצץ את עצמי בקרוב אויבי האל, אפוצץ את עצמי בקרב היהודים'. אמרתי לו: 'הו בני הקטן, שאללה יזכה אותן בשאהדה, ויזכהאותי בשאהדה'! כל kali הנשך צרכים להיות מכונים אל היהודים, אל אויבי אלה, האומה המקוללת בקרואן, שהקוראן מתאר אותם כקופים וחזירים, עובדי העגל ועובד האלים. ישיליט אללה את המוסלמי על היהודי. נפוצץ אותם בחדרה, ונפוצץ אותם בתל אביב, ובונתיה, בכאן שאלה ישילט אותם על האספסוף הזה, נילחם בהם ונשלוט עליהם, עד שישתטרו היהודי מאחוריו העצים והאבנים ויאמרו האבן והעץ: מוסלמי, עבד האל, הנה יהודי מאחוריו, הרוג אותו... ניכנס לירושלים ככובשים, וליפנו ככובשים, ולהיפה ככובשים, ולאשקלון ככובשים... אנו מברכים את כל מי שחינך את בניו בחינוך לג'ihad לשאהדה..."

ד"ר מוחמד אבראהים מאד'
טלז'ית הרש"פ, 3/8/01]

חלק ב: תוצאות האסטרטגיה של הרשות הפלסטינית

שירותות'. לאחר מכן הוא משתטח על הסדין. נדה, משחקת בתפקיד 'אם השהיד' והיא בוכה וצוחחת בזמן ששאר הילדים נשאים את פאייז, העטוף בתונת מיטת המותים שלו. הילדים הולכים וצועקים: 'אללה أكبر, פתחו את הדורן לשהיד', בהניפם רובי קלצ'נייקוב מפלסטיק'.

[אלחיאת אלגדייה, 01/12/2012]

ילדים משחקים משחק השהיד

[טלואיזית הרש"ג, 02/07/2011]

مسקרי דעת קהל עולה, כי 72 עד 80% מהילדים הפלסטיניים שואפים למותם למען אללה. במשחקים ובשיחות, השαιפה למותם למען אללה היא מרכיב חשוב ומרכזי בח"ד הילד הפלסטיני. חמור מכך, נערה בת 70 כבר פעלת בעקבות החינוך, ופוצצה את עצמה במרכול בקרית היובל בירושלים בפגיעה התאבדות. וכך אירעו מקרים של ילדים בני 14 אשר כתבו להוריהם מכתב פרידה בהם הם מתגאים ברצונם למות ויצאו לפועלות התאבדות. להלן מספר דוגמאות לפני גיל הילדים.

גיל 6 עד 9: משחקים משחקי מוות

כבר בגיל רך, הילדים אימנו את רעיון השαιפה לשאהדה והדבר מתרbeta בארך שהם משחקים ב"ஹוויות של יהודים". מעניין ההיויכוח בין הילדים - מי זיכה למשחק את דמותו הרגו. "אני צער יותר ממן, אני זה שימוטוי" אומר ילד בן 6. ברור שכבר בגיל זה הוא הפנים את המסר שהתקף המכובד הוא להיות יהוד.

להלן תיאור המשחק:

**رسوماتهم أصبحت الدبابة والاعلام . . وكلماتهم الأولى تصف . .
اطفال غزة يستبدلون العاب الطفولة بـ لعبة الشهيد**

"ילד עזה החליפו את משחק הילדים במשחק השהיד"

"נדה, ילדה בת שבע אומורת לחבריה: 'בואו נshallak' במשחק השהיד'. הילדים מחפשים סדין ישן שאוטו הם פורסים על האדמה, ולאחר מכן מתוווכחים מי מהם ישחק את דמותו של השהיד. פאייז, בן ה-6, אומר לחברו: 'אתה היהת השהיד אתמול, היום תורי. אני צער יותר ממן, אני זה

גיל 10 עד 13: מביעים רצון למות

א. בנות 11: שהאהדה עדיפה על שלום

ביויל השנה התארחו שתי ילדות צחות לשון, בנות 11, באולפן של הטלויזיה הפלסטינית כדי לדבר על "מצב הילד" והביעו את רצון העקרוני למות בהאהדה - מותם למען אללה. בלבטה העובדה, שרצו למות הצעג כדי של "כל ילד פלסטיני", המשוכנע שמוות זה עדיף על פני הח'רים, ללא כל קשר לשיקולים לאומיים. חכורה במיוחד דחיתת כל ח'י העולם הזה כחשי משמעות, לעומת המות הנכון. להלן קטעים מתוך דבריהן:

מנחה: "את דיברת על השאהדה בתור דבר יפה. לדענן היא דבר יפה?"

ולאא': "שהאהדה היא דבר יפה מאד מאד. כל בני האדם מייחדים בהאהדה. מה יכול להיות יותר טוב מאשר להגיע לגיאעדיין?"

מנחה: "מה עדיף: שלום עם זכויות מלאות עם הפלסטיני, או שהאהדה?"

ולאא': "שהאהדה. אני קיבל את זכותי אחר שאהיה לשהייה. כי אנחנו לא נשאר ילדים לניצח".

מנחה: "בсадה. יוסרא, את מסכימה לדברים האלה?"

יוסרא: "ברור שהאהדה היא דבר טוב. כי אנחנו לא רוצים את העולם הזה, אלא את העולם הבא. מה שיעיל לנו זה לא העולם הזה, אלא העולם הבא. וכך בני הנוער אינם דם אינס. וודאי שהם מעדיפים שהאהדה. כי הם פלסטינים".

מנחה: "אני רוצה לשאול אותך, אתם באמת אהובים את המות?"

יוסרא: "יש הבדל בין מותם להאהדה".
מנחה: "לא, אני מדבר על ההיעדרות בנסיבות של המות, ההיעדרות הפיזית. את אהבת את המות?"

יוסרא: "שומן ילד אינו אהב את המות. ילדי פלסטין אימצו את הרעיון שזאת שהאהדה,

ושמוות בהאהדה, הוא דבר טוב מאד. כל ילד פלסטיני, נגיד בן 12, אומר: 'אלוהים, הענק לי שהאהדה!'"

رسالت שعب (מסר של עם), טלוויזית הרש"פ, 20/6/9

ב. סקרי דעת קהל

"כ-72% מורים שנבדקו במדגם מכל מחוזות זהה הביעו את תקוותם להפוך לשהיידים במהלך העימותים עם כוחות הכיבוש".

נסות אלנסואא' (קול הנשים), מוסף של אלאים, 24/1/02

"% 79-80... מהילדים גילו נקנות להיות שיידים". נאחוות אלג'ידה, 18/06/02

ג. שירה של ילדים

"אני נשבע לך בכל היקר לי שאטהר את אדמתנו ... למען אדמתנו נמות. ניגש להאהדה במשלחותינו" נילד בכיתה י' מקראי שיר, טלוויזית הרש"פ, 23/08/02

ד. שלוש ילדות יוצאות להציג

שהאהדה

"תושבי העיירה יאסיד ... מצאו את שלוש הילדות אשר עקבותיהן נעלמו שלשם בבורק, וזאת לאחר יום שלם של חיפושים וعمل מותמך. תושבים מיאסיד אמרו כי שלוש הילדות, בנות 10, 11, ו- 12, היציאו בגדיים, במצורי מזוין, ומעט כסף. ועוד נאת העיירה לכיוון מזרחה, בחפשן את הדורן לירושלים, על מנת להשיג שם את השאהדה. הילדות הגיעו אל אחד מהמחסומים הפלסטיינים, ושם שכנו אותן הקוץן של המתחום לחזור על עקבותיהן. הילדות סייפו שהן התכוונו להשיג נשק ולפנות לירושלים על מנת להשיג שם את השאהדה, וכי מחסום הצבא הישראלי לא היה מפרד ביןן לבין שאיפתן להשיג את השאהדה". נאלקדו, 01/06/07

גיל 14 עד 17: יוצאים להתקפות התאבדות

ב. אחים השאירו מכתב פרידה: "אמא, אל תבci עלי"

שני אחים שיצאו לעימות השאירו להוריהם מכתב פרידה המביעים את תקוותם להיהרג:

"הוא כתב משפטים המדברים על אהבת המולדת ואהבת אלקצא וההpicת לשheid למען החירות והעצמאות. הוא כינה את עצמו השיד. הוא כתב על אחת המחברות: "השיד הגיבור יאסר סמי אלכוסבה, נפל כשheid על אדמת פלסטין...".

"סאמר, כמה ימים לפני שהפּן לשheid כתב את המשפט הבא על אחת מהמחברות שלו: "אמא! אל תבci עלי אם אפּול. המות איננו מפחד אותו, ושאיפּתי היא להפּוך לשheid".

(קול הנשים), מוסף של אליאם, 20/2/28]

ג. בת 17 ביצהעה פיגוע התאבדות בירושלים

איأت אל אחרס נכנסה למוכרל בקרית יובל שבירושלים ב-29/3/2022. השומר דחף אותה החוצה והיא הפעילה את מטען התאבדות. היא הייתה בת 17. היא הרגה את השומר, וישראלית בת 17.

השפעת התעמולה של הרש"פ אינה מצטמצמת לתחום הרעינו. כבר ארעו מקרים של ילדים בני 14 אשר מימשו את החינוך וההכוונה, כתבו להוריהם מכתב פרידה בהם הם מתגאים ברצונם למות, ויצאו לפעולות התאבדות. יש להזכיר: מכתב פרידה אלו כללו גם משפטים הק"מיס בסרטי התעמולה של הרש"פ, כגון: "אל תבci עלי אימי", המעידים על קשר ישיר בין התעמולה ובין התאבדות הילדים.

כמו כן נערה בת 17 פוצצה את עצמה בירושלים בפיגוע התאבדות. להלן התיאורים מהעיתונות:

א. מאיריים מכתב פרידה: "אל תבci עלי"

שלושה ילדים יצאו למתקפה על יישוב ישראלי כאשר מטרתם הייתה להיהרג, והשאירו מכתב פרידה - הכוללים מילים מהקליפ "כתב פרידה" שהוקן בטלוויזיה הפלסטינית לאורן כל השנה: "הילד, יוסף זאכוט, כתב: ...אל תבci עלי. קברו אותי עם אחיו ועם השהדים".

[נוי יירק ט"מ, 25/4/2022]

חלק ג' מצאים ומסקנות

הפלסטינים בונים את המיציאות האלימה עברו ילדיהם הצעירים. הם מתארים את השהادة כאיידיאל, אשר מצופה מהם למשך. את הילדים ההרוגים הם מציגים לפני העולם, כפי שאמר עופרأت: "האין זה המסר הגדול ביותר לעולם, בהפיקתו של הגיבור הזה לשheid?"

המובאות דלעיל הן רק דוגמאות מעטות מתוך קמפיין חברותי מקיף שמנוהلت הרשות הפלסטינית. גם אם אחזו אחד בלבד מהילדים יملאו את "חוותם", הרי שההשלכות תהינה תרגיות. יעדן הטרור הפלסטיני יהו ישראל וdemokratiot מערביות אחרות בעולם.

סיכום:

שנו דור שלם של ילדים פלסטינים, קורבנות לתעסולה ושתיפת מוח של הרש"פ, אשר מאמנים ומשוכנעים שמדוברם למען אלה בחימה נגד ישראל הוא המרב שהם יכולים להשיג בחיהם. חינוך והכוונה אלו הם אות קלון על הרשות הפלסטינית אשר ממקם אותה בין גדולי המתעללים בילדים בהיסטוריה.

